

[Niels Helveg Petersen.]

mærksom på, at to vigtige områder som skødefgiften og nedsættelse af landbrugets byrde ved refusion af produktionsafgifterne i hvert fald nok så meget skyldes andres indsats som hr. Jens Møllers.

Forsvarsdiskussionen har været draget ind i diskussionen, og jeg synes, at det lykkedes hr. Steen Folke at sprede en del tåge om noget, der egentlig er temmelig klart. Jeg gentager, hvad det radikale venstre har sagt: vi vil tage stilling til forsvarsbevillingerne i forbindelse med finanslovens behandling hvert år. Netop nu efter denne diskussion og i de kommende dage går behandlingen af finansloven for det kommende finansår i gang, og det er på baggrund heraf, at vi træffer vore beslutninger.

Jeg vil også godt sige, at genforhandlingsklausulen, som den nu står, jo er ganske klar. Ethvert forligsparti kan blokere eventuelle ønsker om besparelser, selv om der er tale om nedskæringer på andre områder. Jeg synes nok, at hr. Brusvangs udtalelser her var udtryk for en ganske klar opfattelse og en ganske klar holdning, men på den anden side synes jeg også, det var en ganske urimelig holdning. Jeg forstod nemlig på hr. Brusvang, at under ingen omstændigheder ville hr. Brusvang og hans parti acceptere, at der kunne blive tale om at røre disse forsvarsrammer, som nu var fastlagt. Jeg forstår ikke visdommen i en sådan holdning, og jeg siger dette, selv om vi altså ikke er bundet af denne genforhandlingsklausul.

Finansministeren vil jeg gerne takke for redegørelsen vedrørende deltido. Jeg forstår på finansministeren, at der nu skulle være muligheder for en hurtig udvikling på området, at de legale muligheder nu er fuldt ud til stede, og jeg håber, udviklingen vil vise, at det også i praksis giver sig udslag. Vi vil følge området med stor opmærksomhed for at se på, om nu også mulighederne udnyttes. Gør de ikke det, så må vi vende tilbage til sagen.

Jeg efterlyste regeringens holdning til den forsøgsordning, som er iværksat af en enkelt kommune til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, og hvor der er tvivl om lovligheden. Jeg fik ikke noget svar i dag, men det kan sådan set også godt vente. Jeg vil bare i almindelighed sige til regeringen, at indsatsen, regeringens indsats, hvad der vil blive foretaget, dens opfindsomhed, dens initiativ og handlekraft, netop når det drejer sig om bekæmpelse af ungdomsledigheden, er noget af det, som vi

vil følge med den allerstørste opmærksomhed for at inspirere til, at der på dette område gøres en meget stor indsats.

Statsministeren var ked af, at jeg kaldte de fire klumper for temmelig tilfældigt sammenkædet. Jeg er ked af at måtte fastholde den karakteristisk. Jeg ser nok, at i hvert fald tre af dem har en direkte sammenhæng med den øjeblikkelige situation, og vi har aldrig gjort indvending over, at disse blev sammenkædet, men sammenkædningen med den fjerde er ikke umiddelbart indlysende i lyset af forhandlingerne på arbejdsmarkedet.

Forhandlingsformen har der været gjort bemærkninger om fra flere sider. Jeg sagde i mit første indlæg, at det er naturligt – og det er uundgåeligt og ofte ønskeligt – under et forslags almindelige gang gennem folketinget, at der er behov for særlige drøftelser mellem grupper af partier. Det ved vi, sådan er det. Endelige, afsluttende forhandlinger kan ikke gøres færdige i folketingsudvalg og slet ikke i folketingets udvalg med den sammensætning, de har her i folketinget med så mange partier, med så vidt forskellige opfattelser. Der skal ikke være tvivl om, at den nødvendighed erkender vi, sådan har det altid været. Men jeg vil gerne fastholde, at det er ikke tilfredsstillende, at hovedreglen for lovforslagsbehandling er blevet, at man starter med snævre partidrøftelser. Vi har selv været med i det, der er ikke nogen speciel kritik over for regeringen i dette, der er derimod en betænkelighed fra vor side ved at fortsætte dette mønster, fordi det især giver offentligheden en alt for ringe mulighed for at følge faser i forhandlingerne, fordi det skaber et unødvendigt indtryk af stor politisk forvirring, hvor det, der foregår, i og for sig er en meget normal, skal vi sige prøven kræfter om den endelige udformning. Derfor synes jeg ikke, man fra regeringens side skal stille sig tilfreds med, at forhandlingsformen fortsætter fuldt ud, som den er begyndt. Vi er interesserede i, at forhandlingsformen følger den normale vej med fremsættelse af forslag her i salen, således at der er klar mulighed for at se, hvilke oplæg der kommer fra regeringens side.

Jeg vil gerne takke hr. Auken for bemærkningerne om samarbejds mønsteret vedrørende den økonomiske politik. Når jeg rejste tvivl om hr. Aukens udtalelser om samarbejds mønsteret, så er det, fordi hr. Auken netop nævnte skatteproblemerne som et af de områder, der